

विवव्रुः विभिडुः रविमण्डले मार्गं कृतवन्त इत्यर्थः तदुक्तम् ते यः एवमेतद्विडुरित्युपक्रम्य देवलोकादादित्यमिति ॥ २८ ॥

अस्ताव्यग्निर्नराः सुशेवो वैश्वानरः ऋषिभिः सोमगोपाः ।

अद्वेषे द्यावापृथिवी रुवेम देवा धत्त रयिमस्मे सुवीरम् ॥ २९ ॥

ऋषिभिः यजमानऽर्विग्भिः अग्निरस्तावि स्तुतः कर्मणि चिण् । कीदृशोऽग्निः नरां नराणां सुशेवः शोभनं सुखयिता नुडागमाभावे गुणे च नरामिति वृषम् शोभनं शेवः सुखं यस्मात् । वैश्वानरः विश्वेभ्यः सर्वेभ्यो नरेभ्यो हितः जठराग्नि-वृषेण । सोमं गोपायतीति सोमगोपाः सोमस्य रक्षिता । अद्वेषे पादौ लिङ्गोक्त-देवौ । यतोऽग्निः स्तुतः अतोऽद्वेषे द्वेषरहिते द्यावापृथिवी रोदसी वयं (13.) रु-वेम आह्वयामः तदाश्रितकर्मास्त्यै । हे देवा अग्न्यादयः अस्मे अस्मासु सुवीरं शो-भनपुत्रयुतं रयिं धनं यूयं धत्त स्थापयत ॥ २९ ॥

III. समिधाग्निं दुवस्यत धृतैर्बोधयतातिथिम् । अस्मिन्कृत्वा जुहोतन ॥ ३० ॥

अथ वनीवारुनम् ॥ का° [१६. ६. १५.] प्रागनः कृत्वोव्यस्योत्तरतः समिधाधा-नः समिधाग्निमिति । उव्याग्निरुत्तरदिशि प्रागीषं शकटं संस्थाप्य यजमान उव्ये ऽग्नौ वनीवारुने समिधमाधत्तऽइति सूत्रार्थः ॥ विवृपाक्षदृष्टाग्नेयी गायत्री व्या-ख्याताप्युच्यते [३. १.] । हे ऋविग्यजमानाः समिधा कृत्वाग्निं दुवस्यत परिचरत अतिथिमेनमग्निं (14.) बोधयत । अस्मिन्नग्नौ कृत्वा कृवींषि आजुहोतन साक-ल्येन जुहुत ॥ ३० ॥

उडुं वा विश्वे देवा अग्ने भरन्तु चित्तिभिः ।

स नो भव शिवस्त्वः सुप्रतीको विभावसुः ॥ ३१ ॥

का° [१६. ६. १६.] सासन्दीकमुद्यम्योडुं वेति दक्षिणतोऽनसि करोति । समि-धाधानानन्तरमुडुं वेति मन्त्रेणासन्दीकहितमुव्याग्निमूर्धं कृत्वा दक्षिणे स्थितो यज-मानः शकटे तं स्थापयतीति सूत्रार्थः ॥ तापसदृष्टाग्नेय्यनुष्टुप् । हे अग्ने विश्वे सर्वे देवाः प्राणवृषाः चित्तिभिः उद्यमनप्रवीणाभिधीवृत्तिभिः वा त्वामुद्भरन्तु ऊर्ध्वं धा-